

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Eliškou Cihlářovou v právní věci žalobců: **a) LONDA, spol. s r. o.**, se sídlem Křemencova 4, Praha 1, zastoupená JUDr. Tomášem Jindrou, advokátem se sídlem U Prašné brány 3, Praha 1, **b) Radio Bonton, a. s.**, se sídlem Wenzigova 4/1872, Praha 2, zastoupená JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem se sídlem Botičská 1936/4, Praha 2, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, zastoupená JUDr. Zdeňkem Hromádkou, advokátem se sídlem Rašínova 522, Zlín, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Rádio Bohemia, spol. s r. o.**, se sídlem Říčanská 3, Praha 10, zastoupená JUDr. Pavlem Dobiášem, advokátem se sídlem Ostrovského 253/3, Praha 5, v řízení o kasačních stížnostech žalované a osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2012, č. j. 5 A 173/2012 – 67, o návrhu osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

### t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

### O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatelka b“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2012, č. j. 5 A 173/2012 – 67, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen „stěžovatelka a“) ze dne 31. 7. 2012, sp. zn. 2011/1101/zab/BOH, č. j. zab/2691/2012 a věc jí byla vrácena k dalšímu řízení. Citovaným rozhodnutím stěžovatelka a) udělila stěžovatelce b) souhlas ke změně skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů programu Kiss (licence RU/116/01) spočívající ve změně souboru technických parametrů licence a územního rozsahu vysílání s přidělením kmitočtu Děčín město 2 97,1 MHz/100 W, souřadnice WGS 84: 14 11 13/ 50 46 21.

Současně s kasační stížností podala stěžovatelka b) návrh, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Tento návrh odůvodnila tím, že v souvislosti s realizací zrušeného rozhodnutí stěžovatelky a) jí vznikly již náklady ve výši přes 40.640 Kč a další náklady jí dále vznikají.

Žalobkyně a) ve vyjádření ke kasační stížnosti vyslovila rozhodný nesouhlas s přiznáním odkladného účinku, protože tvrzení stěžovatelky b), že by tím jiným osobám nevznikla újma, není pravdivé. Příjmy provozovatelů vysílání závisejí zejména na výnosech z reklamních sdělení, které jsou přímo úměrné velikosti podílu jednotlivých provozovatelů na celém rozhlasovém trhu.

Pokud by stěžovatelce b) bylo umožněno vysílat na kmitočtu, který jí podle názoru městského soudu stěžovatelka a) přidělila protizákonně, vznikla by žalobkyni a) i ostatním provozovatelům újma spočívající v nižším příjmu za reklamní sdělení, jimiž provozovatelé financují vysílání. Žalobkyně a) má většinového zahraničního vlastníka, který je v dobré víře v ochranu zahraničních investic, a ten by náhradu takto vzniklé škody nárokoval.

Stěžovatelka a) ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že v souvislosti se zákonnými podmínkami lze pro přiznání odkladného účinku vycházet z toho, že by výkon napadeného rozsudku skutečně mohl znamenat pro stěžovatelku b) nepoměrně větší újmu, než jaká jeho přiznáním může vzniknout jiným osobám. Stěžovatelka b) by v důsledku rozsudku městského soudu nemohla vysílat z předmětného kmitočtu, což by i v souvislosti s vynaloženými náklady na zajištění vysílání pro ni znamenalo újmu. Na druhé straně stěžovatelce a) není známa žádná konkrétní vyčíslená újma, která by mohla jiným osobám vzniknout přiznáním odkladného účinku.

Podle ust. § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem.

Podle citovaného ustanovení soud při rozhodování o odkladném účinku poměřuje závažnost újmy, která může vzniknout stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která může naopak vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Možná újma hrozící stěžovateli musí být přitom nepoměrně vyšší a zároveň nesmí být přiznání odkladného účinku v rozporu s veřejným zájmem. Vyžaduje se tedy zároveň poměrování hrozící újmy s mírou rozporu přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem. Odkladný účinek kasační stížnosti má charakter institutu mimořádného vyhrazeného pro ojedinělé případy. Přiznáním odkladného účinku je prolomována právní moc soudního rozhodnutí, a to za splnění zákonem stanovených podmínek.

Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. K tomu, aby Nejvyšší správní soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rozhodnout, musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Stěžovatelka b) však v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvedla žádné relevantní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovozovat, že jí skutečně hrozí újma, která by odůvodňovala prolomení právní moci napadeného rozsudku. Pouhá skutečnost, že v souvislosti s realizací zrušeného rozhodnutí již vynaložila finanční prostředky ve výši 40.640 Kč, sama o sobě pro stěžovatelku b) takovou újmu nepředstavuje. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. března 2013

JUDr. Eliška Cihlářová  
předsedkyně senátu